

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 26-ҳадис

26/27 - عَنْ سَعْدِ ابْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ، فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَعْجَبُهُمْ إِلَيَّ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا، فَقَالَ: «أَوْ مُسْلِمًا». فَسَكَتُ قَلِيلًا، ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ: مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا، فَقَالَ: «أَوْ مُسْلِمًا». ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ، فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي، وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: «يَا سَعْدُ، إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ حَشِيَّةً أَنْ يَكْبَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ».

26.27. Саъд розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам бир гуруҳ кишига ато* бердилар. – Саъд ҳам ўтирган эди. – Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам улар орасидан менга энг ёққан кишини қолдириб кетдилар. Шунда: «Эй Аллоҳнинг Расули! Фалончига нега бермадингиз? Аллоҳга қасамки, мен уни мўмин деб биламан», дедим. У зот: «**Мусулмон деб, (дегин)**», дедилар. Бироз сукут сақладим. Кейин у ҳақда билганларим устун келиб, яна сўзимни қайтардим: «Фалончига нега бермадингиз? Аллоҳга қасамки, мен уни мўмин деб биламан», дедим. У зот: «**Мусулмон деб, (дегин)**», дедилар. Кейин у ҳақда билганларим устун келиб, яна сўзимни қайтардим, Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ҳам қайтардилар. Сўнгра: «**Эй Саъд, албатта, мен бир кишига Аллоҳ уни дўзахга юзтубан ташлашидан кўрқиб ато бераман, ҳолбуки, ундан кўра бошқаси мен учун севимлироқ бўлади**», дедилар».

* Ато – Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ҳузурларида жамланган ўлжа, садақа, ҳадя ва бошқа нарсалар.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI